

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **T. L. V.**, zast. Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2013, č. j. OAM-573/VL-18-HA08-2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2013, č. j. 56 Az 7/2013 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 22. 5. 2013, č. j. OAM-573/VL-18-HA08-2009, Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci (dále jen „stěžovatel“) dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Tvrzení stěžovatele, že v zemi původu odešel od policie pro svůj nesouhlas se způsobem její práce, protože měl problémy najít si zaměstnání, a že v České republice má sourozence a manželku, shledal žalovaný nedostatečnými.

[2] Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) názoru žalovaného přisvědčil a žalobu proti jeho rozhodnutí rozsudkem napadeným kasační stížností zamítl.

[3] Kromě zrušení naříkaného rozsudku navrhl stěžovatel, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

[4] Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu a navrhl její zamítnutí.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud nejprve v souladu s ustanovením § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[6] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyloučil ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publikovaném pod č. 933/2006 Sb. NSS (vyhledatelné též – stejně jako dále citovaná rozhodnutí - na www.nssoud.cz), v němž vyloučil neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. Závěry v tomto rozhodnutí traktované jsou zcela použitelné i v nyní projednávané věci; vzhledem k jejich všeobecné dostupnosti a stabilizovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu podepřené neměnnosti postačí na ně odkázat.

[7] Stěžovatel přesah vlastních zájmů spatřuje v zásadním pochybení krajského soudu aprobujícího pro nepřezkoumatelnost nezákonné rozhodnutí žalovaného. Krajský soud též pochybil při vypořádání se s neudělením doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Podrobněji netřeba důvody, o něž stěžovatel opřel podanou kasační stížnost doručenou blanketně Nejvyššímu správnímu soudu 2. 12. 2013 a doplněnou 10. 1. 2014 opakovat, jelikož jsou stěžovateli i žalovanému známy.

[8] Předně Nejvyšší správní soud poznamenává, že v posuzované věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou Nejvyššího správního soudu řešena. Stěžovatel opíral svou žádost o udělení mezinárodní ochrany především o důvody ekonomické, které však z povahy věci k jejímu udělení nepostačují; k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54, a ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003-43. Možností udělení doplňkové ochrany z důvodu ochrany soukromého a rodinného života se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudcích ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008-71, a ze dne 25. 1. 2013, č. j. 5 Azs 7/2012-28, č. 2836/2013 Sb. NSS. K otázce udělení humanitárního azylu se pak Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudcích ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003-38, ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48, a ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004-55.

[9] Nejvyšší správní soud přitom nesdílí názor stěžovatele, že se krajský soud dopustil pochybení, jež mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ačkoli stěžovatel sám uvedl, že podal žádost o udělení mezinárodní ochrany z důvodu neprodloužení podnikatelského víza kvůli prodeji padělaného zboží, žalovaný se přesto řádně vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi a dospěl procesně bezvadným způsobem k závěru respektujícímu relevantní zákonnou úpravu; práva stěžovatele nebyla ve správním řízení ani v rozhodnutí jím završeném nikterak zkrácena. Krajský soud správně a s dostatečným odůvodněním žalobu zamítl, a to aniž by se při svém rozhodování dopustil pochybení, které by bylo způsobilo přivodit zrušení stěžovaného rozsudku.

[10] Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele; proto ji dle § 104a s. ř. s. odmítl.

[11] O akcesorickém návrhu žádajícím přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebylo třeba zvlášť rozhodovat, neboť bezodkladným rozhodnutím o kasační stížnosti samotné (jež se stala projednatelnou až doručením podání odstraňujícím její vady, tj. dnem 10. 1. 2014) se stal tento návrh požadavkem obsoletním. Nejvyšší správní soud k tomu navíc poznamenává, že kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany má dle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek (s výjimkou kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva o udělení doplňkové ochrany osobou požívající doplňkové ochrany) vždy.

pokračování

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu